

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-368/2022-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom FELLERER d.o.o. u stečaju, Zagreb, Kameniti stol 38, OIB 14841659306, odlučujući o žalbama razlučnog vjerovnika MEDITERANSKA GRADNJA d.o.o., Zagreb Kaptol 12, OIB 55969043763, kojeg zastupa punomoćnik Luka Roić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Jujnović Lučić Marković j.t.d., Zagreb i stečajnog upravitelja Rajke Jagmarević iz Zagreba, J. Dalmatinca 7, OIB 54873974132, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-636/18 od 7. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2022.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se žalba stečajnog upravitelja izjavljena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-636/18 od 7. siječnja 2022., kao nepravovremena.

II. Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-636/18 od 7. siječnja 2022. bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-636/18 od 7. siječnja 2022. određeno je da je kupac nekretnine (razlučni vjerovnik) Mediteranska gradnja d.o.o. Zagreb dužan u roku osam dana od pravomoćnosti tog rješenja na ime troškova unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona uplatiti iznos od 178.581,66 kn.

2. Protiv tog rješenja razlučni vjerovnik Mediteranska gradnja d.o.o. pravovremeno je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba ovršnog i stečajnog postupka što je bilo od utjecaja na donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnom navodi kako je rješenje u potpunosti nezakonito i neosnovano zato što dužnik nema pravo na troškove unovčenja iz ovršnog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Crikvenici, Stalnom službom u Krku pod

poslovnim brojem Ovr-524/2019, kao ni troškove na ime nagrade stečajnom upravitelju, troškove knjigovodstva i materijalne troškove. U prilog tome poziva se na odredbe članka 106. stavka 1. i 107. stavka 1. Ovršnog zakona u vezi s odredbom članka 164.a Stečajnog zakona i tvrdi da do predaje novčanih sredstava na račun stečajnog dužnika može doći jedino u slučaju kada bi ovršni sud prodajom nekretnine u ovršnom postupku ostvario sredstva koja premašuju tražbinu ovrhovoditelja. Također se poziva na sadržaj rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 895/20 od 8. rujna 2020. iz kojeg proizlazi da u slučaju vođenja ovršnog postupka na nekretnini ovršenika nad kojim je otvoren stečajni postupak ovršni sud treba postupati isključivo po pravilima ovršnog postupka, bez obzira na činjenicu vođenja stečajnog postupka nad ovršenikom odnosno da do primjene Stečajnog zakona dolazi samo podredno, u situaciji ostvarenja većih novčanih sredstava od tražbina ovrhovoditelja. Smatra da to stajalište prvostupanjski sud ne može u potpunosti zanemariti i tvrditi da ga ne obvezuje. Žalitelj zatim navodi da prema podacima iz stečajnog predmeta proizlazi kako je obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja dužnika u ovršnom postupku bio bez napora i truda, poduzete radnje su bile čisto formalne naravi posebno zato što je sve ovršne radnje, uključujući i unovčenje nekretnine, predlagao vjerovnik i predujmlijavao troškove za provođenje tih radnji, pa stoga smatra neosnovanim obračun troškova stečajnog upravitelja. Zaključno navodi kako ovršni postupak još nije pravomoćno završen i predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijano rješenje tako da vjerovnika oslobodi plaćanja troškova unovčenja ili da to rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje radi točnog utvrđivanja troškova koje je imao stečajni upravitelj.

3. Žalbu protiv navedenog rješenja podnio je i stečajni upravitelj stečajnog dužnika zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi uvodno navodi da mu je rješenje dostavljeno 12. siječnja 2022. elektroničkom komunikacijom, te da žalbu podnosi u zakonskom roku, a zatim navodi razloge zbog kojih smatra da stečajnom upravitelju pripada nagrada i naknada troškova u iznosu koji je tražio, unatoč tome što je nekretnina prodana u ovršnom postupku. Predlaže da žalbeni sud preinači pobijano rješenje tako da odredi nagradu stečajnom upravitelju u skladu s Uredbom o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

4. Stečajni upravitelj je također podnio i odgovor na žalbu, ali iz sadržaja tog podneska proizlazi da osim naslova ne sadrži nikakve druge navode kojima bi odgovarao na žalbu vjerovnika, nego sadržaj toga podneska u cijelosti odgovara izjavljenoj žalbi, uključujući i dio u kojem podnositelj navodi da izjavljuje žalbu.

5. Žalba stečajnog upravitelja je nepravovremena.

6. Žalba razlučnog vjerovnika je osnovana.

7. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354.

stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

8. Prema podacima iz spisa i navoda žalbe stečajnog upravitelja razvidno je da je pobijano rješenje dostavljeno stečajnom upravitelju 12. siječnja 2022., a 7. siječnja 2022. objavljeno na eOglasna ploča suda). Prema odredbi članka 19. stavka 2. Stečajnog zakona žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dostave prvostupanjskoga rješenja, ako tim Zakonom nije drukčije određeno. Prema tome zadnji dan roka za izjavljivanje žalbe bio je 20. siječnja 2022. odnosno 23. siječnja 2022. (ako se računa od dana kada se rješenje smatra dostavljenim svim sudionicima putem oglasne ploče), a stečajni upravitelj je žalbu podnio 31. siječnja 2022.

9. Prema odredbi članka 358. stavka 2. ZPP-a žalba je nepravovremena ako je podnesena nakon proteka zakonskog roka za njezino podnošenje.

10. Zato je na temelju odredbe članka 367. stavka 1. ZPP-a žalba stečajnog upravitelja odbačena kao nepravovremena, jer to nije učinio prvostupanjski sud na temelju ovlaštenja iz članka 358. stavka 1. ZPP-a.

11. U obrazloženju pobijanog rješenja navedene su nekretnine dužnika koje su tijekom stečajnog postupka unovčene u ovršnom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Crikvenici, Stalnom službom u Krku pod poslovnim brojem Ovr-524/2019, u kojem je ovrhovoditelj bilo društvo Mediteranske gradnje d.o.o., a ovršenici društvo Čižići d.o.o. u stečaju, kao prvoovršnik i stečajni dužnik, kao drugoovršnik, te da su sve nekretnine stečajnog dužnika nakon provedene javne dražbe dosuđene ovrhovoditelju koji je oslobođen plaćanja kupovnine jer je stavio u prijeboj svoju tražbinu u iznosu od 32.264.596,76 kn, a ostvarena kupovina za navedene nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika iznosila je 5.560.000,00 kn. Dalje se u obrazloženju navodi kako je stečajni upravitelj postupajući po zaključcima prvostupanjskog suda, dostavio obračun troškova i očitovanje o svim poduzetim radnjama u ovom postupku i predložio određivanje nagrade u bruto iznosu od 413.600,00 kn, te na ročištu za diobu kupovnine naveo da troškovi unovčenja ukupno iznose 477.004,50 kn, a odnose se na bruto nagradu stečajnom upravitelju (413.600,00 kn uvećano za 7,5% doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu od 31.020,00 kn, dakle ukupno 444.620,00 kn), troškove knjigovodstva u iznosu od 30.375,00 kn i materijalne troškove stečajnog upravitelja, pa kako se radi o jedinoj imovini stečajnog dužnika, ti troškovi se obračunavaju prema učešću kupovnine u strukturi prihoda stečajne mase. Razlučni vjerovnik Mediteranska gradnja d.o.o. protivio se prijedlogu obračuna troškova tvrdnjom da stečajni upravitelj odnosno dužnik nema pravo na troškove unovčenja jer su nekretnine prodane u ovršnom postupku i u prilog tome pozvao se na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-895/20 od 8. rujna 2020.

12. Prvostupanjski sud smatra da nije vezan mišljenjima iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske i da je razlučni vjerovnik kao kupac dužan snositi troškove u skladu s člankom 248. i 254. Stečajnog zakona koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na temelju odredbe članka 37. stavka 3. Zakona o izmjenama i

dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17) budući da u trenutku stupanja na snagu tog Zakona Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Krku nije bio donio pravomoćno rješenje o dosudi. U troškove unovčenja, prema ocjeni prvostupanjskog suda spadaju ne samo troškovi koji su u izravnoj vezi s prodajom (procjena nekretnine, troškovi pričuve itd.), nego i svi drugi troškovi koji izravno i/ili u odgovarajućem omjeru u odnosu na drugu imovinu koja ulazi u stečajnu masu, terete prodanu nekretninu, te ocijenio da je obračun troškova unovčenja u iznosu od 178.581,66 osnovan. Kako u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Crikvenici, Stalna služba Krk ovršni sud nije pozvao razlučnog vjerovnika na uplatu troškova unovčenja, prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem naložio razlučnom vjerovniku da uplati troškove unovčenja u navedenom iznosu.

13. Prije svega potrebno je navesti da je prema odredbi članka 394.a ZPP-a, sud kome je predmet vraćen na ponovno suđenje vezan u tom predmetu pravnim shvaćanjem na kojemu se temelji rješenje revizijskoga suda kojim je ukinuta pobijana drugostupanjska, odnosno kojim su ukinute drugostupanjska i prvostupanjska presuda. U tome smislu, prvostupanjski sud opravdano navodi da nije vezan pravnim shvaćanjem izraženim u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 895/20 od 8. rujna 2020. zato što nije doneseno u ovom predmetu.

14. Međutim, riječ je o rješenju koje je doneseno povodom revizije iz odredbe članka 382. stavka 2. ZPP-a, koja je bila na snazi prije donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19), dakle o izvanrednoj reviziji koja se podnosila onda kada se nije mogla podnijeti redovna revizija, ako odluka o sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. S obzirom da na taj način Vrhovni sud Republike Hrvatske ostvaruje svoju ustavnu ulogu, pravno stajalište izraženo u njegovim odlukama ne može se jednostavno zanemariti, kako to pravilno smatra žalitelj. Uostalom, prvostupanjski sud se poziva na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u prilog svome stajalištu o pitanju obveze razlučnog vjerovnika da snosi troškove unovčenja, koje također nisu donesene u ovom postupku i k tome se uopće ne odnose na pitanje troškova unovčenja u slučaju kada je nekretnina prodana u ovršnom postupku (npr. rješenje poslovni broj PŽ-3257/2020 od 17. studenog 2020., koje je jedino doneseno nakon navedene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske).

15. O tome koliko iznose stvarni troškovi unovčenja iz članka 254. stavka 3. Stečajnog zakona može se odlučivati samo ako se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodavala u stečajnom postupku. Ako je nekretnina prodana u ovršnom postupku, u skladu s pravnim shvaćanjem iz navedenog rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske (koje je dano kao odgovor na pitanje „Ukoliko je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak ima li u ovršnom postupku kupac, koji je ujedno i ovrhovoditelj/založni vjerovnik koji se jedini namiruje iz kupovnine, te čija je ovršna tražbina veća od kupovnine, pravo na oslobođenje od polaganja kupovnine u cijelosti sukladno odredbi iz članka 100.a Ovršnog zakona ili se u tom slučaju na ovršenika kao pravnu osobu u stečaju i sve stranke u postupku prvenstveno primjenjuje Stečajni zakon kao lex specialis, pa bi sukladno odredbama iz članka

164.a stavaka 1. i 2., te članka 170. stavaka 1. i 2. ovrhovoditelj/založni vjerovnik bio dužan platiti troškove utvrđenja tražbine u iznosu od 5% od utroška i troškove unovčenja u stvarnoj visini?“) proizlazi da u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrši, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku, da bi ih vjerovnici bili dužni platiti.

16. Stoga se sve ono što prvostupanjski sud navodi u prilog tome da je razlučni vjerovnik dužan snositi stvarne troškove unovčenja, ne može primijeniti u ovom konkretnom slučaju jer nekretnine nisu prodavane u stečajnom postupku. Tako se i odredba članka 254. stavka 3. Stečajnog zakona primjenjuje onda kada je određena prodaja nekretnine u stečajnom postupku na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika.

17. Zaključno, valja dodati, ako su u ovršnom postupku nastali posebni troškovi zbog sudjelovanja stečajnog upravitelja, o čemu se govori u točki 26. obrazloženja pobijanog rješenja, pravo na te troškove stečajni upravitelj je mogao ostvarivati u tome postupku prema pravilima ovršnog prava.

18. Zato je povodom žalbe razlučnog vjerovnika na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, pobijano rješenje ukinuto bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Zagreb, 16. ožujka 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb307-dd6c1**

Kontrolni broj: **0f2e7-27a7d-14798**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.